

Baráth Zsolt
országgyűlési képviselő

rományszám: 2/13364

Érkezett: 2013 DEC 11.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok intézni a Külügyminisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Milyen konkrét lépéseket tett – például államközi egyeztetések terén – a Kormány az elmúlt 3 és fél évben a Felvidék déli részein a kétnyelvűség elősegítését illetően, avagy milyen segítséget nyújtott az alapvető emberi és kisebbségi jogok biztosítása ügyében a helységnevtáblák, útjelző táblák, turistatáblák magyar többségű területeken, magyar nyelven való kiírása tekintetében?”

címmel.

A benyújtott kérdésekre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

2011.11.04-én hosszabb írásbeli kérdést tettem fel a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszternek K/4850-es számon, „*Mit tesz a Kormány az elcsatolt országrészekben állami szinten működő tudatos beolvasztó politika ellen, különös tekintettel Felvidék-Szlovákia ügyében?*” címmel. Ebben az írásban bővebben kifejtettem a Felvidéken máig létező magyarellenes megnyilvánulásokat, intézkedéseket.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az alábbi írásból kitűnik több évtizedes előzmények és a jelen tűrhetetlen helyzete következményeként –és természetesen kellő átgondolás után-, a felvidéki polgárjogi aktivisták is cselekvésre szánták el magukat.

„A pohotovost’ nem elég a magyar nyelvőrző gerilláknak.

(Ballai Vince) (2013. 11. 08.) (origo.hu)

Nyelvi gerillaakciókkal kavarják fel a közéletet Dél-Szlovákiában. Az emberek komfortérzetén javító anyanyelv használatáért bajszot akasztanak bárkivel, de név nélküli akcióznak, hogy távol maradjanak a politikától. Interjú a Kétnyelvű Dél-Szlovákia mozgalom két aktivistájával.

Szokatlan és feltűnő gerillamódszerekkel küzd a szlovákiai magyarok érdekeiért egy kis civil csoport. Matricázással kezdték, de állítottak már illegális útjelző táblát, beszéltek a szlovák vasút hangosbemondójába magyarul, vagy újítottak fel vonatmegállót, csak azért, hogy egy zömében magyarok lakta település neve ne csak szlovákul, hanem magyarul is olvasható legyen.

A Kétnyelvű Dél-Szlovákia (KDSZ, Dvojjazyčné Južné Slovensko) az ekeli (Okoličná na Ostrove) megálló miatt folyamatos harcban áll a szlovák vasúttal – magyarul, illegálisan kihelyezett tábláikat rendszeresen leszerelik vagy leragasztják, amiket ők mindig helyreállítanak -, de birokra keltek Schobert Norbival is, aki szlovákiai termékein szerintük nem fordított kellő figyelmet a magyar feliratokra.

A legutóbb - összeakasztva bajszukat Robert Kaliňák szlovák belügyminiszterrel is - egy Komáromtól 60 kilométernyire északra fekvő faluban cserélték le településtáblákat önhatalmúlag Tesedíkovórról Peredre. A mozgalmat súlyos pénzbüntetéssel és börtönnel is fenyegették a szlovák nevű táblák leszerelése miatt, amiket azonban ők pimasz módon díszcsomagolásban postán elküldtek a belügyminiszternek és az ombudsmannak. A KDSZ két, névtelenséget kérő aktivistájával Pereden találkoztunk, egyiküket az egyszerűség kedvéért X-nek, társát Y-nak nevezzük.

„Az a gond, hogy nem tudjuk, kik ezek az aktivisták, és hogy ez az egész most az MKP (Magyar Koalíció Pártja) ellen irányul, vagy segíteni akarnak nekünk?” – ezt nyilatkozta a napokban Borsáni Gyula tesedíkovói (peredi) polgármester a táblaüggyel kapcsolatban. Kik vagytok?

X aktivista: A KDSZ egy civil kezdeményezés, egy érdekérvényesítő csoport, ami a korábbi szlovákiai magyar kezdeményezésekhez képest teljesen újfajta logikát követ. Az akcióit kreatív módon, némi humorral fűszerezve végzi, felhasználva a szociális média felületeit.

Y aktivista: Nagyon változatos a csoport felépítése. Van közöttünk egyetemi hallgató, kétkezi munkás, jogász, médiában és reklámparban dolgozó emberek stb. Széles spektrumú csoportot képezünk.

X: A nyugati példákat látott, világlátott értelmiség, az azért úgy lefedi ezt az egészet.

Mivel foglalkoztok?

X: Különböző nyelvhasználati ágendákkal foglalkozunk. A nyelvhasználati kérdést két nagy csoportra lehet osztani. Az egyik a törvény által szabályozott jogoknak a kihasználása és az azokkal történő élés, ez elsősorban a magánszektorban jellemző, tehát az üzleteknek a bolti feliratok és a multiknak a vizuális kétnyelvűsége tartozik ide. A másik csoportot a jogbővítés képezi, tehát amikor a törvények nem szabályoznak egyes területeket, és ott nem teszik lehetővé a nyelvhasználatot. Ilyen például a vasúti kétnyelvűség, hogy ott elérjük azt, hogy törvényt módosítások történjenek.

Területileg behatárolható, hogy honnan jön a csapat?

X: Elsősorban a nyugati országrészről, de vannak embereink Közép-Szlovákiában, akiket úgy hívnak, hogy Kétnyelvű Gömörért és Kétnyelvű Nógrádért. Kicsit ilyen franchise-rendszerben is működik a dolog. Ők önállóan, helyi szinten kezdtek el szerveződni, aztán megkerestek minket, és partneri kapcsolatba kerültek. Éppen tegnap vettem észre, hogy a logójukban is a mi színeinket használják, ezt a kék-zöldet.

Y: Megegyezik az agendájuk, viszont mi nem tudunk az ország minden részén ott lenni. Ők inkább a keleti régiókat próbálják lefedni az akcióikkal.

X: Amióta a nyelvhasználat központi témává lett (korábban nem volt a közbeszéd kiemelt része, de 2011 óta az), azóta egyre több helyi szintű, a nyelvi egyenlőség megteremtésére irányuló kezdeményezés létezik, mint amilyen Komáromban a Fontos vagy! mozgalom. A KDSZ azonban nem helyhez köthető, hanem rendszerszintű megoldásokat szorgalmaz.

Honnan jött az ötlet?

X: 2011 nyarán meghonosítottunk egy módszert, ami matricázás néven futott. Kicsi, könnyen terjeszthető levonókat nyomtattunk azzal a szöveggel, hogy „Hol a magyar felirat?”, meg „Az egy nyelvűség tiszteletlenség”, és ezeket terjesztettük. Ekkor rájöttünk, hogy mekkora ötlet lenne, ha az összes nyelvhasználati kezdeményezést összefognánk egy Facebook-csoportba. Ez pedig egyre koordináltabban működött, és egyre több aktivista jelentkezett, szélesült a bázis, és egyre népszerűbb lett a téma. Az oldalnak jelenleg 9000 lájkolója van, ma fogja átlépni a 9000-es határt, ami az egyik legnagyobb Szlovákiai magyar Facebook-csoport.

Melyik akciót emelnétek ki a többi közül?

X: A katarzis visszajött mindenhol, de talán a Dunaszerdahelyi táblaállítás, amikor az ország első útjelző tábláját állítottuk fel illegálisan a már meglévő mögé. Három napig bírta, de elképesztő volt, hogy megtörte a jeget, és óriási szimpátia övezte. Ez mindenképpen a kezdőpontja volt ennek az új típusú polgári aktivizmusnak.

Mi a helyzet a politikával, kötődtek-e pártokhoz?

X: Teljesen pártfüggetlen a kezdeményezés, ami konfliktusokat is generál.

Y: Gyakran érzik úgy a pártok, hogy támadjuk őket...

X: ...azzal, hogy rámutatunk bizonyos fogyatékoságokra.

Y: A vasúti kétnyelvűségnél például a parlamentben lévő Híd támadásként élte meg, hogy...

X: ...nekik ezzel most foglalkozni kell.

Mik a mozgatórugóitok?

X: **Két alapprobléma van. Az egyik, az, hogy Szlovákia olyan nemzetállam, amely arra törekszik, hogy az államhatár hosszabb távon nemzetiségi határrá váljék. Ez a nacionalizmus doktrínája, és ebből következik az állam nyelvpolitikája.**

A nyelvhasználatot Szlovákiában számos törvény szabályozza, amelyek lehetővé tesznek bizonyos nyelvhasználati jogokat. Ezzel az a probléma, hogy mi ilyen posztszocialista, paternalista társadalom vagyunk, ahol nagyon alacsony az állampolgárok jogtudata - ez Közép-Európa általános problémája. Az emberek nincsenek tisztában azzal, hogy milyen nyelvi jogaik vannak, mik az ő lehetőségeik, és ezek az amúgy rendkívül szűkre szabott jogok a gyakorlatban nem tudnak érvényesülni. Vagy azért, mert passzív a polgár, vagy azért, mert a hivatalok helyi szinten elszabotálják. Tehát neked van jogod arra, hogy bemenj a hivatalba magyar nyelven ügyet intézni, de a hivatalnak joga van nem érteni, amit mondasz, és akkor mindenki beleegyezik, hogy hát akkor szlovákul beszéljtek. Az állampolgár gyakorlatilag arrafelé van terelve, hogy szlovákul kommunikáljon.

Ha egy nyelv olyan helyzetben van, mint a magyar, akkor nem elég lehetővé tenni a használatát, hanem a pozitív diszkrimináció jegyében kellene segíteni. Ez itt nem történik meg. Azért volt a mozgalomra szükség, mert alacsony a jogtudat és a polgári öntudat, és nagy a közömbösség.

Y: Nem komoly jogi problémákkal állunk szemben, mert a kisebbségi nyelvhasználatról szóló törvény lehetővé teszi, hogy azokban a községekben, ahol a kisebbség eléri a 20 százalékot, ki legyen téve a falu neve magyarul is. Ugyanezzel a filozófiával megengedhetnék, mondjuk a vasúton is. Itt tehát nem arról van szó, hogy ne lehetne jogilag bárhogy megoldani, hanem arról, hogy nincs meg az akarat.

X: A másik probléma, ami miatt csinálnunk kell, és pont civil formában, hogy a szlovákiai magyar érdekképviselet nagyon alacsony határfokkal működik. A pártoknak nincs meg az

akarátuk, hogy nyelvhasználati vonalon érvényesítsék az érdekeket. Van olyan is, hogy nem tudják, hogyan vagy mit kellene csinálni. Ez a politika nem alkalmas arra, hogy a magyar nyelv helyzetén javítson.

Tehát elégedetlenek vagytok a magyar pártok tevékenységével is. Ez jelentheti azt, hogy politikai értelemben a babérjaikra törtök?

Y: Ha szeretnénk a babérjaikra törni, akkor nyilván névvel csinálnánk, és nem név nélkül.

X: Ez a vád gyakran elhangzik a politika részéről is...

Y: ...a leggyakoribb riogató eszközük, hogy készülünk a harmadik magyar párt...

X: ...a harmadik magyar pártnak a megalapítására, aminek semmi alapja nincs, mert ez egy civil mozgalom, civil eszközökkel működik. Választásokon nem indul, nem is indulhatna. Nem kovácsolunk ebből politikai tőkét, de a civil eszközeinkkel szeretnénk olyan irányba elvinni a közéletet, hogy javuljon a magyar nyelv pozíciója. Témagenerálással, érdekérvényesítéssel, nyomásgyakorlással.

A kétnyelvűségen kívül terveztek más témákat is bedobni a közéletbe?

X: A peredi eset volt ebben a tekintetben különleges.

Y: A mozgalom polgári értékekre van építve, és a polgári öntudatba nem csak a kétnyelvűség tartozik bele, hogy kiállunk a jogainkért. A polgári öntudatot például sérti, ha beletaposnak a demokráciába. A *Pered projekt* ennek a példája volt. Volt egy népszavazás, az emberek döntöttek arról, hogy Tesedíkovó falut újra Perednek hívják, ahogy a 13. század óta egészen 1948-ig. Erre jön egy kormány, amelyik ezt mindenféle hamis érvekkel megkérdőjelezi – és amiket mi kiforgattunk a jogi elemzéseinkkel -, és nem engedik érvényesülni a népakaratot. Tehát nemcsak a kétnyelvűséggel foglalkozunk, hanem bárhol, ahol sérül a demokrácia, ott igenis fel kell emelnünk a hangunkat. Ez precedens értékű: ha ma megtehetik ezt, akkor holnap más téren fognak mást megtenni. Például kihúzzák alólad a házat.

Ezt az emberek nehezen értik meg. Nagyon is tudatosítani kell, hogy az alkotmányos jogba beletartozik a szellemi jog és a tulajdonjog is. Amikor én a demokráciát, a szellemi jogot védem, akkor érthetik úgy is, hogy védem a tulajdonjogukat is. Ha ma itt korlátoznak, és ezt te hagyod, akkor biztos lehetsz benne, hogy a nemtörődömségedet vagy a közömbösségedet úgy veszik, hogy holnap bárhol korlátozhatnak.

X: A kisebbségi jogok helyzete, a demokrácia általános helyzete és a gazdasági jólét összefügg. A kormány nem így gondolkodik, hanem nacionalista logikát követ. Azt mondják, hogy Pered túl magyar megnevezés, pedig ezt a törvények nem is tiltják. Van olyan település, amelynek a szlovák neve ugyanaz, mint a magyar (Mad, Baka). A kormány meg úgy áll, hozzá, hogy ha a szlovák nemzeti érdek - vagy amit annak gondolnak - és a demokrácia összeütközésbe kerül, akkor az utóbbit zárójelbe lehet tenni. Mi erre próbáltunk rámutatni, szerintem sikerrel.

Azért Pereden nem hatott meg mindenkit a dolog. A kocsmában azt mondták, hogy úgymint mindenki Perednek hívja a falut, még a szlovák buszvezetők is tudják, hogy aki Peredre kéri a jegyet, az ide jön. Volt, aki azt mondta, miért nem azzal foglalkoztok, hogy milyen rossz az ide vezető út.

Y: Az emberek gyakran kérik tőlünk számon, hogy miért foglalkozunk ezzel, és miért nem azzal. Gyakran a sajátjaink sem támogatnak minket. Ez abból fakad, hogy a polgári öntudat hiányzik, és az emberek a környezetükből csak azt figyelik, hogy magasabb lesz-e a fizetésük.

X: Hogy olcsóbb lesz-e a kenyér.

Y: Vagy drágább. Nehéz mit kezdeni a materialista világlátással. El kell magyarázni, hogy ez miért fontos. Ha jobban érvényesülnek a jogok, az hosszabb távon az általános életszínvonalon is javít. Mi jelenleg eszköztelenek vagyunk abban a tekintetben, hogy a beruházásokat hova viszik, vagyis Dél-Szlovákia magyarok lakta térségeinek alacsonyabb az érdekérvényesítő képessége, nemcsak a kisebbségi jogok, de a gazdasági érdekek tekintetében is. Ezek nagyon is összefüggő dolgok.

Mások azt mondták, nem kell nekik ez a cirkusz, nem lesz jobb ettől, rosszabb viszont lehet, például az állam bosszút áll.

Y: Azt látni kell, hogy az utóbbi tíz évben a beruházások elmentek Dél-Szlovákiából. Ez a leépítés már zajlik egy ideje. Az, hogy rosszabbak az utak, és nem lesz olcsóbb a kenyér, és nincsenek nyelvi jogok, ezek mind egyet alkotnak. Ha kiállunk legalább az egyikért, akkor ki fogunk tudni állni a másikért is.

X: Még soha semmin nem javítottak úgy, hogy nem emelték fel érte a szavukat. Az érdekérvényesítés eleve konfliktusos viszony. Te akarsz valamit, amit más nem akar, és akkor nyilvánvalóan ütköztetni kell a dolgokat. Erre akkor is szükség van, ha a szlovákiai magyar átlagpolgárok egy része nem akarja, mert akkor is az ő érdeküket szolgálja: javul a komfortérzetük, ha magyarként élhetik meg a mindennapjaikat. Egy kisebbség csak akkor tud hosszabb távon megmaradni, ha mindennapjait konfliktusmentesen tudja megélni, ha nincsenek abból problémái, hogy a többségi nemzettől eltérő identitású. Akkor van mire építeni, akkor lesz esélye, hogy 100-200 év múlva is lesznek magyarok a Felvidéken.

Y: Ugye nyelvében él a nemzet. Itt nálunk nincs kiírva a vágsselyei (Sala) kórházban, hogy sürgősségi osztály, hanem csak az, hogy pohotovost, és mindenki azt mondja, hogy megyünk a pohotovostra, nem pedig azt, hogy megyünk a sürgősségi osztályra. Az egyik nyelv kárára megy a másik nyelvnek. Ez azt jelenti, hogy kikopik az a nyelv. Sok olyan embert ismerek, aki magyar érzelmű, de a nyelvet már csak konyhanyelvként műveli. Ezért persze nem ítélünk el senkit, de mindenképp arra törekszünk, hogy a nyelvi egysége, a természetes identitása meglegyen mindenkinek.

X: ...és ehhez szükség van a nyelvi egyenjogúságra, hogy senki ne legyen korlátozva abban, ha magyarként szeretné megélni az identitását. A kétnyelvűség nem árt senkinek, nem vesz el senkinek a jogaiból, míg a mostani intézkedések és korlátozások igenis elvesznek. Mi azt szeretnénk, hogy mindenki úgy élje meg az életét, ahogy szeretné.

Nem tartotok tehát attól, hogy ezek az akciók kemény válaszleléseket generálhatnak akár a kormány részéről is?

X: Pered esetében amit tettünk, szükséges volt. A kormány antidemokratikus intézkedést hozott, és nem vette figyelembe a helyi népakaratot. Nekünk sem marad más választásunk, mint hogy a kormány álláspontját ne vegyük tudomásul. Ennek a módja a polgári engedetlenség, bár ez még önmagában kevés ahhoz, hogy másként döntsön. Pered biztos, hogy hosszabb távú eset lesz.

Y: Nekünk, akiknek nincs döntéshozói hatalmunk, nincs bejárásunk az állami szervekhez, nem vezetünk semmilyen intézményt, amelyen keresztül meg tudnánk változtatni a dolgokat, más nem marad. Egyedüli lehetőségünk, hogy minél több embert az ügyünk - a kétnyelvűség és a nyelvi egyenlőség - mellé állítunk.

X: Mind a szlovákiai magyarság, mind a szlovákok körében.

A szlovákok felé hogyan tudtok nyitni?

X: Korábban, amikor a politikai érdekképviselőnek monopóliuma volt minden témára, és a civil valamiféle szitokszó volt, akkor ők elmulasztották azt, hogy a mi jogos igényeinket - mint nyelvhasználat - artikulálják. Nem magyarázták el a szlovákoknak, hogy ez miért kell, ez miért jó nekik is. A szlovákok szemében a maguk logikája alapján ez valamilyen nacionalista hőzöngés, amit összekötnek azzal, hogy az ország területi integritása esetleg csorbát szenved, és magyarosítás zajlik Dél-Szlovákiában. Mi azonban ezeket elmagyarázzuk, hogy ez nem ellenetek van, nem vesz el senkitől, hanem hozzáad.

De hogyan tudjátok elmagyarázni?

Y: Sokat veszekedünk az emberekkel a fórumokon. Szimpatizánsaink, tőlünk függetlenül, szlovákul írnak blogokat, különböző kezdeményezések vannak. Például a Szlovákiai Magyarok Kerekasztala indított egy honlapot, a Madari.sk-t amelyen a szlovákiai magyarokról írnak a szlovákoknak, csak szlovákul. Például, hogy mit keresnek itt a

magyarok, hogyan kerültek ide (az a legolvasottabb cikk, hogy miért élnek egyáltalán magyarok Szlovákiában). Megmagyarázzák az alapkérdéseket. Ezek a linkek gyakran felbukkannak, amikor a szlovák polgártársaink nem hajlandók megérteni egy vitában, hogy mi mit miért teszünk.

Jó példa a szlovák jogi elemzésünk is, amikor jogászok segítségével meg tudtuk cáfolni a belügyminiszter összes érvét, amivel megmagyarázta azt a kormánydöntést, amelyben elutasították Pered átnevezését.

Fontos az is, hogy a témáink megjelenjenek a szlovák sajtóban. Muszáj arra törekedni, hogy emberi jogi érvekkel mutassuk be azt, amit mi akarunk. Ha nem is fognak minket ezért most szeretni a szlovákok, de legalább áttörjük a közömbösséget.

Érzékelitek-e, hogy van valamilyen pozitív hatásuk az akcióitoknak?

Y: Vicces, hogy a most hétvégi megyei választások előtt a Nyitra megyében induló szlovák koalíciónak - amelyik csak szlovák pártokból áll, többek közt masszív nacionalista pártokból, SMER, SNS -, nos már nekik is vannak kétnyelvű óriásplakátjaik Komáromban. Látványos még Dunaszerdahelyen - ami egyfajta óriásplakát-paradicsom -, hogy ezek a plakátok elkezdtek kétnyelvűsödni.

X: Érzékelhető a javulás. Komáromban tavaly megnyílt egy Tesco. Néhány éve elképzelhetetlen lett volna, hogy egy multi többnyelvűen kommunikáljon, de ott a belső feliratok magyarul is kint vannak. Meg például a Mercury Market. Ez egy lengyel barkácsáruház, egyfajta kelet-európai IKEA. Ők önmaguktól mindent egyenrangú kétnyelvűséggel feliratoztak odabent.

Ez mondjuk a Fontos vagy! mozgalom eredménye is. A Fontos vagy! és irányítója, Boldoghy Olivér névvel vállalja az aktivitást, hivatalos leveleket ír, így próbálja az érdekérvényesítést elérni, míg mi arc nélkül a polgári engedetlenség útját választjuk. Lehet, hogy kivágjuk néhány embernél a biztosítékot, de mindenképp figyelemfelkeltés.

Elő fogtok bújni az ismeretlenségből?

X: Valamikor biztosan, de jobb lenne, ha ez irányított keretek között történne, nem pedig leleplezésnek lennének az elszenvedői.

Y: De semmiképpen sem azért fogunk előlépni, hogy politikai tőkét kovácsoljunk belőle.

X: Hogy magyarázkodik.

Y: Ezt nagyon fontos kihangsúlyozni, mert - főleg a sajátjaink - ezzel támadnak, főképp a pártok. Rettentően félnek.

X: Ha nincs önálló teljesítményük, akkor az lesz a hibás, aki csinál valamit. Aki csinál valamit, az pedig jelen van, és aki jelen van, az ellenség - ez a logikájuk.

Hányan vagytok körülbelül?

Y: 30-35 aktív tag és a támogatók

X: Az kilencezer, minden lájkolót annak veszünk.

Miből finanszírozzátok az akciókat, a civil aktivitást, hogyan tudjátok összeegyeztetni a mindennapi teendőkkel?

Y: Nehezen is és könnyen is. Nagyon sokszínű a csoportunk, és sokan is vagyunk. Ebből adódik, hogy nem ugyanazok vannak benne minden projektben. Amikor vizsgaidőszak van, inkább az egyetemisták jönnek, évközben mások. A finanszírozás saját forrásból megy, mindenki a konyhapénzét teszi hozzá a dologhoz, bár az utóbbi időben megindult a támogatás is. Ez azt jelenti, hogy ismertetlen emberek elkezdtek támogatni minket. Csak azért, mert szimpatizálnak a mozgalommal és a céljaival. Ennek köszönhetően sikerült annyi pénz össze gyűjteni, hogy fedezni tudjuk a következő projektünket.

Mi lesz az?

Y: Még ne rohanjunk annyira előre.

A peredi eset miatt nem tartotok a belengetett büntetéstől?

X: Volt fenyegetés, hogy fél évtől kettő évig tartó börtönt is kaphatunk, de utánanéztünk, hogy ez kamu, mivel nem okoztunk akkora kárt, ráadásul vissza is küldtük a táblákat.

Y: A 330 eurós büntetést kiszabhatják, és ha kiszabják, természetesen kifizetjük, de ez is ki fog váltani egy olyan mértékű népharagot, amit nem köszönnek meg.

X: De amíg nincsenek nevek, addig nincs is kire kiszabni.”

Tisztelt Miniszter Úr!

A kérdéseim:

A jelenlegi Kormány jelezte-e ezeket a problémákat a nemzetközi közvéleménynek, az erre illetékes intézményeknek?

Milyen tárgyalássorozatot folytatott le a magyar nyelvű helységnév, turista, útjelző, útbaigazító, információs- táblák kihelyezését illetően a Szlovák Kormánnyal?

Hogyan segítette elő a magyar Kormány a Felvidék déli részén –túlnyomóan magyar többségű területeken- a kétnyelvűség elfogadtatását, bevezetését?

Milyen segítséget, konkrét lépéseket adott a Kormány a Felvidéken, a magyar többségű területeken található helységnévtáblák, útjelző táblák, turistatáblák magyar nyelven való kiírása ügyében?

Milyen felvilágosító, segítő szándékú kampányokat folytatott a magyar Kormány az elmúlt években a felvidéki magyarság jogainak kiterjesztését illetően?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2013. december 11.

Baráth Zsolt
országgyűlési képviselő
Jobbik